

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ

01033 Україна, м.Київ, вул. Жилианська, 14.

СУБ'ЄКТ ЗВЕРНЕННЯ:

**Приватне акціонерне товариство (ПрАТ)
«АГРОПРОММЕХАНІЗАЦІЯ»**

Код 03563554

Юридична адреса: 19615, с. Мошни, Черкаський район,
Черкаської обл. вул. Горіхова, 47

Поштова та фактична адреса: 18009, м. Черкаси, вул. Дахнівська, 50

КОНСТИТУЦІЙНЕ ЗВЕРНЕННЯ

(відповідно до ст. 42, ст. 43 ЗУ «Про Конституційний Суд України»)

**Про необхідність офіційного тлумачення частини першої статті 42 Закону України
«Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом»**

Підставою для даного конституційного звернення є необхідність офіційного тлумачення частини першої статті 42 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом», в частині визначення поняття «об'єкта комунальної інфраструктури», що не підлягає включенню до ліквідаційної маси банкрута та має передаватись у встановленому порядку до комунальної власності відповідних територіальних громад.

Практична необхідність офіційного тлумачення цієї статті виникла в зв'язку із законодавчою невизначеністю поняття «об'єкта комунальної інфраструктури», що призводить до неоднозначного застосування приписів ч. 1 статті 42 ЗУ «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» Вищим господарським судом України під час розгляду справ про банкрутство за юридично однакових обставин, а відтак різного підходу до формування ліквідатором ліквідаційної маси боржника, і як наслідок – порушення інтересів кредиторів боржника щодо повноти погашення їх грошових вимог з реалізації майна боржника під час ліквідаційної процедури.

В обґрунтування приводу для конституційного звернення та необхідності офіційного тлумачення частини першої статті 42 ЗУ «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» слід зазначити про наступне:

Частиною 1 ст. 42 ЗУ «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» визначено, що усі види майнових активів (майно та майнові права) банкрута, які належать йому на права власності або господарського відання на дату відкриття ліквідаційної процедури та виявлені в ході ліквідаційної процедури, включаються до складу ліквідаційної маси, за винятком об'єктів житлового фонду, в тому числі гуртожитків, дитячих дошкільних закладів та об'єктів комунальної інфраструктури, що належать юридичній особі-банкруту, які передаються в порядку, встановленому законодавством, до комунальної власності відповідних територіальних громад без додаткових умов і фінансуються в установленому порядку.

Так, предметом судового дослідження по справі про банкрутство
ВАТ було питання щодо правомірності включення
ліквідатором до ліквідаційної маси боржника, належного йому на праві власності нерухомого майна, а саме:

битовки з прибудовою (А1); роздягальня (Б, В1); (збиральня (Г); (душова (Д); (свердловина №1) - (тип нерухомості: будівлі і споруди); (огорожа №2-6); (замощення І); (футбольне поле ІІ), тип нерухомості: замощення, (тенісний корт ІІІ), тип нерухомості: замощення, що становить комплекс спортивного стадіону, розташованого на земельній ділянці, площею

В своїй постанові від 10.03.2016 року по даній справі Вищий господарський суд України, застосував вищевказані положення Закону таким чином, що продане на прилюдних торгах нерухоме майно стадіону, яке належить боржнику на праві приватної власності та було передано до статутного капіталу боржника під час його приватизації в 1996 році з урахуванням приписів статті 60 Закону України "Про місцеве самоврядування в Україні" та статті 2 Закону України "Про передачу об'єктів права державної та комунальної власності" є об'єктом соціальної сфери, а тому його неправомірно було включено ліквідатором до складу ліквідаційної маси банкрута, оскільки відповідно до вимог ч. 1 ст. 42 ЗУ «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» встановлено виключну заборону включати до складу ліквідаційної маси об'єкти житлового фонду та соціальної сфери.

Таким чином, суд касаційної інстанції даним висновком ототожнив поняття «об'єкта соціальної сфери» та «об'єкта комунальної інфраструктури».

Заявник - ПрАТ «Агропроммеханізація», є учасником даної справи про банкрутство як один із основних кредиторів та голова комітету кредиторів боржника. Таке застосування закону призводить до значного зменшення обсягу ліквідаційної маси боржника, і як наслідок, порушує права та інтереси кредиторів боржника, в тому числі і заявника, вимоги яких підлягають задоволенню за рахунок коштів, отриманих від продажу майна боржника, що безпосередньо гарантується приписами ЗУ «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом». Крім цього, неправильне застосування положень цієї статті може призвести до безпідставного позбавлення боржника права власності на майно шляхом його передачі до відповідної територіальної громади без додаткових умов. Одночасно із цим не порушність права власності особи на майно гарантується безпосередньо ст. 41 Конституції України та ст. 321 Цивільного кодексу України, якими визначено, що ніхто не може бути протиправно позбавлений цього права чи обмежений у його здійсненні. Особа може бути позбавлена права власності або обмежена у його здійсненні лише у випадках і порядку, встановлених законом.

Натомість, під час розгляду іншої справи про банкрутство ; висновки з якої викладені в постанові Вищого господарського суду від 11 липня 2006 року, суд касаційної інстанції вирішуючи спір з подібних правовідносин та за юридично однакових обставин по інакшому застосував аналогічні положення ЗУ «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом».

Відповідно до ч. 1 ст. 26 ЗУ «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом», в редакції на момент вирішення вказаного спору, було передбачено, що усі види майнових активів (майно та майнові права) банкрута, які належать йому на права власності або господарського відання на дату відкриття ліквідаційної процедури та виявлені в ході ліквідаційної процедури, включаються до складу ліквідаційної маси, за винятком об'єктів житлового фонду, в тому числі гуртожитків, дитячих дошкільних закладів та об'єктів комунальної інфраструктури, що належать юридичній особі-банкруту, які передаються в порядку, встановленому законодавством, до комунальної власності відповідних територіальних громад без додаткових умов і фінансуються в установленому порядку.

Як вбачається із їх змісту, положення ч. 1 статті 26 Закону (попередньої редакції Закону) та ч. 1 ст. 42 Закону (в редакції Закону № 4212-IV від 22.12.2013 року) є аналогічними (тотожними) за змістом, а відтак судами під час розгляду цих справ застосовувалась од-

накова правова норма Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом».

Зокрема, предметом розгляду по даній справі було питання щодо виключення із ліквідаційної маси боржника належного йому майна, а саме : будинку культури , загальною площею , спортивного комплексу розташованого загальною площею

Розглядаючи дану справу суд касаційної інстанції зазначив, що законодавець визначив перелік об'єктів соціальної інфраструктури за їх призначенням, надавши статус об'єктів соціальної інфраструктури окремо клубам та будинкам культури, спортивним залам та майданчикам, а також окремо - об'єктам житлово-комунального господарства, не ототожнюючи останніх. Під час розгляду цієї справи судами було встановлено, що вищевказані майнові об'єкти, є об'єктами соціальної інфраструктури, але законодавець не надає цим об'єктам статусу об'єктів житлово-комунального господарства та об'єктів комунальної інфраструктури.

В зв'язку із цим, в даній справі суд касаційної інстанції дійшов до висновку, що норми ст. 26 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» не містять поняття «об'єкт соціальної інфраструктури», в зв'язку з чим позов про виключення із ліквідаційної маси банкрута об'єктів соціальної інфраструктури, які не мають статусу об'єктів житлово-комунального господарства та належать банкруту на праві власності, заявлений безпідставно.

Отже, даним висновком суд касаційної інстанції розмежував поняття «об'єкта соціальної інфраструктури» та «об'єкта комунальної інфраструктури», застосувавши до них різні правові наслідки, зазначивши про те, що ліквідатор правомірно включив до складу ліквідаційної маси майно соціальної сфери (спортивний комплекс), який належав боржнику.

Відтак, вочевидь неоднозначне застосування положень частини 1 ст. 42 ЗУ «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» Вищим господарським судом України під час розгляду справ про банкрутство за юридично однакових обставин. Із правильним тлумаченням даного положення статті пов'язано забезпечення прав та інтересів кредиторів боржника щодо повноти погашення їх вимог, захист прав боржника від протиправного позбавлення права власності на майно, а також законність дій ліквідатора під час формування ліквідаційної маси боржника.

Також, в підтвердження необхідності тлумачення положень вказаної статті, слід вказати на правові висновки Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого та Науково-правової експертизи при Інституті держави та права ім. В.М. Корецького НАН України (додаються). З даних правових висновків зокрема вбачається про відсутність законодавчого визначення терміну «об'єкта комунальної інфраструктури», в контексті застосування положень ч. 1 ст. 42 ЗУ «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом».

На підставі викладеного, керуючись ст. 42, ст. 43 ЗУ «Про Конституційний Суд України», -

ПРОШУ :

Дати офіційне тлумачення положенням частини першої статті 42 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» в частині визначення поняття «об'єкта комунальної інфраструктури», що не підлягає включенню до лік-

відаційної маси банкрута та має передаватись у встановленому порядку до комунальної власності відповідних територіальних громад без додаткових умов.

Додаток: (в копіях)

- Конституційне звернення;
- Постанова ВГСУ від 10.03.2016 року № 18-10-14-01/2759;
- Постанова ВГСУ від 11.07.2006 р. № 24/241;
- Висновок науково-правової експертизи при Інституті Держави та права ім. В.М. Корецького;
- Висновок Національного юридичного університету ім.. Я.Мудрого;

02.06.2016р.

Директор
ПрАТ «Агропроммеханізація»

П.М.Маковський